

درد آتشین به خاطر

تابناک

افسران شهید توده ای

۲۷ مهرماه، ۸ و ۱۷ آبان ماه امسال مصادف است با چهل و سومین سالروز تیرباران گروه اول، دوم و سوم از افسران دلاور توده ای به دست دژخیمان رژیم پهلوی. رژیم وابسته و جنایتکار شاه در فضای سرکوب پس از پیروزی کودتای آمریکایی ۲۸ مرداد برای اربابان خود قربانی می خواست و در سازماندهی این جنایت هولناک گروهی از بهترین فرزندان میهن ما و بخشی از برجسته ترین و مجرب ترین کادرهای ارتش ایران را قتل عام کرد تا مزدورانی مانند زاهدی، شعبان بی مخ و مبصری ها بتوانند «جزیره ثبات» امپریالیسم را با زور و سر نیز در ایران پایه گذاری کنند.

حماسه پایداری و قهرمانی افسران توده ای از پس دیوارهای قطور زندان های ستم شاهی عبور کرد و مانند پتک محکمی بر سر رژیم وابسته و امپریالیسم فرود آمد. توده های ستم دیده، زحمتکش و کارگران در این مصاف نابرابر قهرمانان خود را شناختند و قلب خود را ماوای جاودان همگی آنان ساختند. پس از گذشت چهل و سه سال از جنایت تکان دهنده هنوز نام سرهنگ سیامک، سرهنگ مبشری، سرهنگ عزیززی، سرگرد عطارد، سرگرد وزیران، سروان مدنی، سروان واعظ قائمی، سروان شفا، ستوان افراخته، مرتضی کیوان (گروه اول): سرگرد بهنیا، سروان بیانی، سروان کلانی، سرگرد محبی، سروان کهلر، سروان مهدیان (گروه دوم افسران): سرهنگ کاظم جمشیدی، سرهنگ امیر افشار بکشلو، سرهنگ محمد جلالی، سرگرد جعفر وکیلی و ستوان یکم محمد باقر واله (گروه سوم افسران)، در یاد و خاطره زحمتکش میهن ما زنده است و نمونه ای است از شجاعت و اعتقاد برای نسل های نوبی که به عرصه مبارزه گام می نهند.

هنوز دیوار زندان ها از حماسه های مقاومت اسطوره ای این دلاوران حکایت می کند و پیام آتشین این رفقا است که گرمی بخش مبارزه ای است که توده ای های امروز به پیش می برند. پیامی زیبا و رزمنده که محتوای آن عشق ورزیدن به زندگی، خلق و عدالت است و این است آن کلام آتشین:

«درد و زخم تازیانه یک دو روزی بیش نیست
راز دار خلق اگر باشی همیشه زنده ای ....
رفیق شهید مرتضی کیوان»
«این خداحافظی دسته جمعی شهیدان ملت
در واپسین روز زندگی خودمان است. نخست درود
آتشین ما را بپذیرید و دیگر آنکه بدانید تا آخرین
دم به خلق وفادار ماندیم .... رفیق شهید جعفر
وکیلی»

درد آتشین به این اسطوره های فراموش ناشدنی مقاومت و پایداری که با خون خود درخت آزادی و رهایی میهن ما را آبیاری کردند. راهشان پیروز و پر رهرو باد!

از پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه فدراتیو به مناسبت ۸۰ - مین سالگرد پیروزی انقلاب کبیر اکتبر در ص ۳

مجیز گویی «ولایت فقیه» چیزی جز مجیز گویی استبداد، ارتجاع و واپسگرایی نیست

با تند تر شدن آتش مبارزه، مردم بیش از پیش در می یابند که پایه های اساسی رژیم یعنی «ولایت فقیه» تبلور روشن استبداد و خودکامگی است و در تضاد آشتی ناپذیر و لاینحلی با آزادی، حکومت قانون و جامعه مدنی قرار دارد. سخنان حشمت الله طبرزدی «دبیر کل اتحادیه انجمن های اسلامی» در اجتماع دانشگاه تهران پیرامون محدود کردن اختیارات «ولایت فقیه» و انتخابی کردن این «نهاد» با زمان و حدود اختیارات محدود بحث ها و عکس العمل های وسیعی را در جامعه و در میان نشریات مجاز جمهوری اسلامی برانگیخت. کارزار هدایت شده دفاع از «ولایت» و «ولی فقیه» در تمامی روزنامه های مجاز کشور از روزنامه رسالت، کیهان، و جمهوری اسلامی تا هفته نامه «عصر ما» ارگان سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی باردیگر نشان داد که

ادامه در ص ۴

- پرونده های جدید حزب الله در ص ۲
- یورش چماق داران به دفتر طبرزدی در ص ۳
- آتش سوزی در ذوب آهن اصفهان در ص ۶
- گزارش ۵ - مین کنگره حزب کمونیست عراق در ص ۵
- عراق در زیر منگنه ایالات متحده آمریکا در ص ۷
- گزارش ۵ - مین کنگره حزب کمونیست کوبا در ص ۸

حاکمیت «قانون» از حرف تا عمل!

● انصار حزب الله: خون دانشجویان را بریزید که حلال است

رژیم باردیگر چماق داران و چاقو کشان خود را به میدان فرستاده است تا از مردمی که در انتخابات دوم خرداد مشت محکمی به دهانش زده بودند انتقام جویی کند. پیدا شدن مجدد سروکله مزدورانی همچون الله کرم و دار ودسته چاقو کشان او به نام «انصار حزب الله» در خیابان های تهران و یورش و ضرب و شتم دانشجویان در جلوی چشم مأموران انتظامی نشانگر آن است که از حرف و شعار «قانون مداری» و اعمال قانون تا واقعیت فرسنگ ها فاصله است و در شرایط حاکمیت رژیمی که پایه و اساسش بر ستم، سرکوب، اختناق و به قول رییس قوه قضائیه اش «دخل و

ادامه در ص ۴

نامه
مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۵۱۹، دوره هشتم
سال چهاردهم، ۲۷ آبان ماه ۱۳۷۶

سرمایه خارجی فاتح آخرین سنگرها

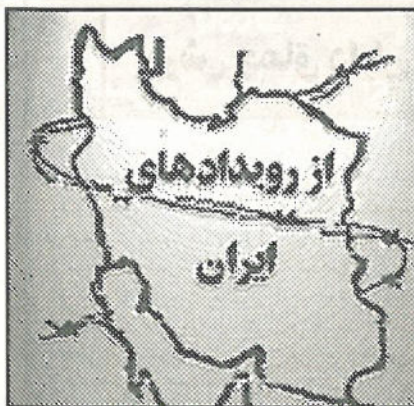
با تصویب لایحه اجازه سرمایه گذاری به شرکت های خارجی از ۱ تا ۹۹ درصد توسط مجلس شورای اسلامی در جلسه پنجشنبه ۲۳ آبان ماه و تأمین شرایط و امکانات وسیعی برای آزاد گذاردن دست سرمایه های خارجی برای بازگشت به ایران از جمله معافیت های مالیاتی ۶ تا ۱۲ ساله یکی از معدود دست آوردهای باقی مانده انقلاب مردمی بهمن ۱۳۵۷ در مسلخ رژیم «ولایت فقیه» قربانی شد. دولت جدید هفته ها قبل از تصویب این لایحه مهمترین نکات این برنامه را از زبان معاون امور اقتصاد و دارایی، دکتر محمد مهدی نواب چنین اعلام کرده بود: «با توجه به تأکید رییس جمهور شرکت های حقیقی و حقوقی خارجی می توانند مانند ایرانی ها بدون محدودیت در تمام زمینه ها در ایران سرمایه گذاری کنند و سود حاصل از فعالیت های خود را به خارج انتقال دهند...». وی در تشریح بیشتر این سیاست جدید دولت افزود: «مشارکت سرمایه گذاران خارجی در طرح های اقتصادی از ۱ تا ۹۹ درصد سرمایه گذاری طرح را شامل می شود. در ضمن

ادامه در ص ۶

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

پرونده های جدید حزب الله

بر اساس گزارش روزنامه «رسالت»، سه شنبه ۲۰ آبان ماه، «همایش نقد و بررسی ثروت های بادآورده» که توسط چماقداران «حزب الله» و یا به عبارت دیگر «اتحادیه دانشجویان حزب الله» سازمان دهی شده بود «با حضور تعداد کثیری از دانشجویان در مقابل دانشگاه تهران برگزار شد». در این «همایش»، حسین الله کرم، سخنگوی چماقداران ضمن افشای تخلفات در وزارتخانه های گوناگون و شهرداری تهران خواهان «برخورد قاطع قوه قضائیه با این تخلفات شد».

بر اساس همین گزارش کرم که روشن نکرد این اطلاعات وسیع و دست اول خود را از کجا جمع آوری کرده است ضمن افشای تخلفات جناح مقابل از جمله گفت: «احمد رضا خادم، یکی از بستگان کرباسچی که مدرک دیپلم با معدل ۱۰ دارد و در شهرداری مشغول به کار بود به دلیل تخلفاتی که داشته به لندن گریخته و اکنون به عنوان نماینده وزارت نفت با حقوق ماهیانه دویلمیون تومان در لندن کار می کند...» وی خطاب به وزیر نفت گفت:

«تو که خود را فن سالار می دانی چگونه به کسی که حتی توان مکالمه زبان انگلیسی ندارد را مأموریت داده ای تا به عنوان نماینده وزارت نفت در شرکت کالا مشغول شود... در مراسم تودیع آقای غرضی ۲۵ میلیون تومان خرج شده است. ملت حاضر نیست هزینه مراسم تودیع امثال آقای غرضی را بدهد... در زمان غرضی اتوموبیل های ۷-۸ میلیونی به مدیران کل وزارت خانه می دادند... در وزارت نیرو ۵ میلیارد دلار تجهیزات نیروگاهی که مطابق استاندارد نبود از چین خریداری کرده اند... ۳۰٪ یک شرکت به نام «منکو» متعلق به کانادایی ها و ۷۰ درصد بقیه متعلق به بعضی مدعیان طرفداری از خط امام و محرومین می باشد... آقای بهزاد نبوی در شرکت دیگری که پروژه های سد سازی آن را شرکت منکو انجام می دهد نماینده شرکت «مینا» در کشور چین است که ماهیانه ۱۰ هزار دلار حقوق می گیرد... شرکت مینا که آقای بهزاد نبوی نماینده آن در چین می باشد و شرکت پیماب یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان در انتخابات هزینه کرده اند...»

به نظر می رسد که سخنان چاقو کش رژیم الله کرم را می بایست به مثابه هشدار به نیروهای جناح دیگر تلقی کرد که در صورت پا دراز کردن از گلیم تکلیف آنان نیز مثل شهردار تهران به دادگاه سپرده شود.

این هم گوشه ایی دیگر از دست آوردهای دولت هاشمی

هاشمی رفسنجانی به هنگام پایان کار هشت ساله دولتش در گزارش مفصلی که پیرامون دست آوردهای این دوران به مردم ارائه داد از جمله مدعی شد که در این دوران هزاران موافقت اصولی برای راه اندازی صنایع کشور صادر شده است. بر اساس گزارش روزنامه سلام، شافعی وزیر جدید صنایع در «گردهمایی مدیران کل صنایع استان ها» مطالب جالبی پیرامون این آمار ارائه داد که بسیار افشاگرانه است. شافعی از جمله گفت: «بر اساس آمار از سال ۱۳۶۲ به این سو حدود ۹۵۰۰۰ موافقت اصولی صادر شده است که از این میزان ۵۰۰۰۰ در هشت سال اخیر صادر شده است... از این میزان حدود ۹۵۰۰ موافقت به ثمر رسیده است...» شافعی در همین سخنان همچنین در مورد جذب سرمایه های خارجی در صنعت یادآور شد که: «بر اساس گزارش سرمایه گذاری خارجی سال ۱۹۹۵، سرمایه خارجی مبادله شده بین کشورها ۲۶۷ میلیارد دلار بوده که از این رقم ۷۲٪ در بین کشورهای صنعتی مبادله شده است، حدود ۲۶٪ آن در کشورهای پیشرو و در حال توسعه انجام شده و تنها ۱/۳٪ این رقم به کشورهای اختصاص یافت که کشور ما جزو این گروه است...» به عبارت دیگر کشورهای عقب مانده و محروم. این اعترافات جالب شافعی در حالی است که روزنامه های گروه رفسنجانی هنوز هم مرتباً ادعاهای بی حد و مرز رییس تشخیص مصلحت را پیرامون پیشرفت های معجز آسای ایران در زمینه اقتصادی و تبدیل ایران به یک «قدرت صنعتی» تکرار می کنند.

آذری قمی از جامعه مدرسین قم اخراج شد

بر اساس گزارش روزنامه رسالت دوشنبه ۱۹ آبان ماه، «جمعی از طلاب و فضلاء حوزه علمیه قم روز جمعه با اجتماع در مقابل ساختمان جامعه مدرسین خواستار برخورد قاطع این جامعه با تضعیف کنندگان ولایت فقیه شدند... طلاب و فضلاء حوزه علمیه قم معتقد بودند آقای آذری قمی اخیراً با انتشار نامه هایی به تضعیف جایگاه ولایت فقیه و نیز مقام مرجعیت پرداخته است...» بر اساس همین گزارش طلاب در اجتماع خود از جمله شعار می دادند: «مدرسین بیدارند از عالمان بی عمل بی زارند؛ جدایی مدرسین و طلاب ضربه زنده به اسلام ناب...». بر اساس گزارش های دیگر این اجتماع که از سوی نهادهای سرکوبگر و طرفداران خامنه ای در قم سازمان دهی شده بود به اخراج آذری قمی از جامعه مدرسین منجر شد. روزنامه «ایران» گزارش داد که در این اجتماع حدود هزار تن از طلاب شرکت داشتند. لازم به تذکر است که آذری قمی از چهره های شناخته شده رژیم و سال ها قبل صاحب امتیاز روزنامه «رسالت» بود. نامبرده از جناح «راست سنتی» روحانیت است.

شهردار تهران با قید ۵ میلیارد ریال ضمانت

آزاد شد

مقابل قوه قضائیه رژیم به رهبری محمد یزدی، یکی از سرشناس ترین چهره های جناح «راست سنتی» با دولت خاتمی با جلب غلامحسین کرباسچی، شهردار تهران، که از شرکت کنندگان جلسات هیأت دولت می باشد، اوج تازه ای گرفت. بر اساس

گزارش روزنامه اطلاعات، سه شنبه ۲۰ آبان ماه، غلامحسین کرباسچی روز دوشنبه ۱۹ آبان ماه برای دومین بار در شعبه ۲۳ دادگاه عمومی مجتمع قضایی ویژه در میدان پانزده خرداد (ارگ) حضور یافت و به پرسش های قاضی در مورد اختلاس های انجام گرفته در شهرداری تهران پاسخ داد. بر اساس همین گزارش، «قاضی دادگاه عمومی تهران در ساعت ۶ بعد ظهر دیروز به تحقیقات خود پایان داد و پس از تفهیم اتهام به آقای کرباسچی برای وی به اتهام تبانی در معاملات منجر به خسارات به شهرداری در جریان ساختمان تجاری بوستان وجه التزام به مبلغ ۵ میلیارد ریال صادر کرد. قاضی دادگاه همچنین قرار منع خروج بودن آقای کرباسچی را صادر کرد و شهردار تهران با قبول قرار وجه التزام دادگستری را ترک کرد...». لازم به تذکر است که در جریان همین دادرسی رییس دادگاه تعدادی از شهرداران زندانی شده را به دادگاه احضار کرد تا به هنگام پاسخگویی کرباسچی با او روبرو شوند.

کیهان - جامعه مدنی پیام انتخابات دوم خرداد نبود

روزنامه کیهان در سرمقاله خود (دوشنبه ۱۹ آبان) با عنوان «چه می خواهند» ضمن حمله به طرفداران جامعه مدنی و طرفداران غرب شمردن این گروه از جمله می نویسد: «این روزها در بسیاری از محافل سیاسی و فرهنگی کشور، سخن از جامعه مدنی در میان است... متأسفانه برخی از خودی ها با کم توجهی و احیاناً تحت تأثیر توهم پراکنی های آن گروه اندک و کم شمار غیر خودی، بی آنکه خود بخوانند، در اظهار نظر ها و گفتار و نوشتار خویش، ساز غریبه ها را کوک می کنند، تا آنجا که بدون توجه به اصل ماجرا و بدون اعلام مرزبندی با آنها رسیدن به «جامعه مدنی» را پیام انتخابات اخیر می دانند.»

۵ وزیر کابینه تاکنون به مجلس اضطرار شده اند

بر اساس گزارش روزنامه سلام (۱۴ آبان ماه) تاکنون پنج وزیر دولت خاتمی، وزرای کشور، ارشاد، بهداشت، راه و وزیر مسکن برای پاسخ به ابهامات در مجلس حضور یافته اند. بر اساس همین گزارش آخرین این موارد حضور وزیر مسکن در مجلس و پاسخگویی او به سووال بهادالدین ادب، نماینده سنجید در مورد بازپس گیری پرونده برج سازان از دادگستری تهران بود. این پرونده ها قبلاً از سوی آخوندی وزیر سابق مسکن به دادگستری تهران ارسال شده بود. وزیر مسکن در توضیحات خود اقدام وزیر پیشین را غیر قانونی دانست. بر اساس همین گزارش ادب در پاسخ به وزیر مسکن گفت: «آقای وزیر وزارت مسکن را نمی شناسد، نمی داند طرح جامعه شهری چیست...». در انتها وزیر مسکن در پاسخ به سووال نماینده سنجید گفت: «بخشی از سخنان شما توهین به من و بخشی نیز شعار بود. در مورد توهین به من آن را با ادب خدمتگزاری به جان می خرم و اما شعارهایتان نیز متناسب با روز ۱۳ آبان خوب است و ما هم با آن موافقیم...» بر اساس گزارش روزنامه سلام «در این حین ذاکری نماینده قوچان خطاب به ادب گفت شما ظلم کردید و خداوند جواب ظلم شما را در دوم خرداد داد. حال با برخورد های کینه توزانه با دولت جدید ظلم های دیگری می کنید که جوابش را هم باز از خدا خواهید گرفت...».

از پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به حزب کمونیست روسیه فدراتیو

به مناسبت هشتادمین سالروز انقلاب کبیر اکتبر

رفقای گرامی

کمیته مرکزی حزب توده ایران، در هشتادمین سالروز پیروزی انقلاب کبیر اکتبر، گرم ترین درودهای رزمجویانه خود را به حزب کمونیست روسیه فدراتیو و تمامی رزمندگانی که در راه سوسیالیسم، در سرزمین لنین، پیکار کرده و می کنند، تقدیم می کند. هشتاد سال پس از پیروزی طبقه کارگر روسیه آرمان های انقلاب اکتبر همچنان می درخشد و همچنان زنده است.

با پیروزی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر بشریت برای نخستین بار این امکان را یافت تا در جهت تحقق آرزوی دیرینه خود برای دست یابی به صلح، برابری، کار و آزادی گام بردارد. با پیروزی انقلاب اکتبر جهان گام مهم و تعیین کننده ای در راه تغییرات شگرف برداشت. بدین ترتیب اندیشه هایی که توسط مارکس و انگلس در قرن نوزدهم برای رهایی بشریت از استثمار، محرومیت و نابرابری ارائه شده بودند در بوته یک آزمایش تاریخی قرار گرفتند. اغراق نیست اگر مدعی شویم که با پیروزی اکتبر نظام یک قطبی جهان سرمایه داری در هم شکسته شد و جهانی نو پدید آمد.

انقلاب اکتبر در شرایطی در روسیه پیروز شد، که بسیاری از نظریه پردازان سرمایه داری، اندیشه های ارائه شده از سوی مارکس و انگلس را افسانه ای عملی ناشدنی و سرابی در صحرای سوزان جامعه بشری که هزاران سال در چارچوب های کهن بی عدالتی و ظلم بسر برده بود، معرفی کردند. اکتبر به افسانه لایزال بودن نظام سرمایه داری خاتمه داد و در عمل اثبات کرد که آنتی تز کاپیتالیسم سوسیالیسم است. اندیشه برابری انسان، برابری زن و مرد، اندیشه صلح به جای تجاوز و جنگ و خواست بنای جامعه ای که در آن انسان ها نیازهایشان تأمین گردد، چنان ریشه عمیقی در تار و پود فکری بشریت داشت، که در کوتاه زمانی میلیون ها نفر را برای تحقق چنین خواست های انسانی و دوران ساز بسیج کرد. سرمایه داری به خوبی از خطراتی که این اندیشه ها برایش داشت آگاه بود. مداخله نظامی ۱۴ کشور سرمایه داری علیه کشور جوان شوراهای، محاصره اقتصادی و صرف میلیاردها دلار هزینه تبلیغاتی برای خدشه دار کردن معنویت و پایه های نظری سوسیالیسم بخشی از برنامه های حساب شده ای بود که هدفش به قول چرچیل، نخست وزیر وقت بریتانیا، «خفه کردن نوزاد بلشویسم در گهواره اش» بود.

ساختمان سوسیالیسم در اتحاد شوروی و کشورهای اروپای شرقی روند بغرنج و دشواری بود که بدون هیچ نمونه قبلی تاریخی انجام می گرفت و از این رو همان طور که لنین بارها اشاره کرده بود، اشتباهات در این روند غیر قابل اجتناب بود. توضیح آنچه که در این کشورها رخ داد و علل فروپاشی بی شک محتاج بازبینی دقیق علمی و تاریخی حوادثی است که در این هشتاد سال رخ داده است... ما امروز همچنان معتقدیم که تجربه آنچه که در کشورهای سابق سوسیالیستی و اتحاد شوروی سابق روی داد، به روشنی اثبات گر این نظریه است که حتی مدل معیوب و پراشکال جامعه سوسیالیستی مدل برتر و انسانی تری از سرمایه داری است. فروپاشی کامل سیستم تولید ملی، سقوط دهشتناک سطح زندگی، کسانده شدن اکثریت شهروندان جامعه به زیر خط فقر و حکومت مطلق العنان باند های جنایتکار - مافیایی با تأیید سرمایه بزرگ خارجی و سرمایه داری نوکیسه داخلی، بهترین گواه و تأییدگر نظرات ماست... مردم جهان، هم در کشورهای سرمایه داری و هم در کشورهای سابق سوسیالیستی، با تجربه دردناک خود به اهمیت و تأثیر اردوگاه سوسیالیسم پی برده اند. مبارزه برای انقلاب سوسیالیستی همچنان مهمترین برنامه مبارزاتی طبقه کارگر جهانی است. در روسیه نیز طبقه کارگر قهرمان این کشور، در زیر پرچم حزب لنین، حزب کمونیست روسیه فدراتیو گام های مهمی در باز پس گیری قدرت دولتی برداشته است. ما به خوبی واقفیم که این مهم با دشواری ها و پیچیدگی های بسیاری روبرو است... حزب توده ایران و سلف آن حزب کمونیست ایران، همواره با قاطعیت و روشنی از انقلاب اکتبر و سوسیالیسم دفاع کرده و می کنند. پایه های نظری اندیشه های مارکس، انگلس و لنین درباره ماهیت و تحول سرمایه داری و اجتناب ناپذیر بودن گذار به یک صورت بندی اجتماعی عالی تر - سوسیالیسم همچنان ارزش و اعتبار خود را حفظ کرده است و در کوره آزمایش آزموده شده است. تاریخ نشان داده است که دشمنان مارکس و کمونیسم علی رغم تلاش پیگیر خود نتوانسته اند حرکت و مبارزه جامعه بشری را به سمت دموکراسی، آزادی، عدالت اجتماعی، حقوق بشر و سوسیالیسم متوقف کنند. حزب توده ایران اعتقاد عمیق دارد که آرمان های والای انقلاب اکتبر، سوسیالیسم و رهایی بشریت سرانجام به تحقق پیروزمند خود خواهد رسید.

زنده باد حزب کمونیست روسیه فدراتیو!

زنده باد همبستگی جهانی پرولتاری!

زنده باد همبستگی حزب توده ایران و حزب کمونیست روسیه فدراتیو!

کمیته مرکزی حزب توده ایران - ۷ نوامبر ۱۹۹۷

یورش چماق داران رژیم به دفتر «اتحادیه انجمن های اسلامی»

در آخرین لحظاتی که «نامه مردم» برای چاپ آماده می شد، مطلع شدیم که چماق داران رژیم به دفتر «اتحادیه انجمن های اسلامی» یورش برده و افراد حاضر در دفتر را به شدت مضروب کردند.

بر اساس گزارش روزنامه «سلام» (یکشنبه ۲۵ آبان ماه) «یک گروه حدوداً ۴۰ نفری عصر روز شنبه با حمله به دفتر اتحادیه انجمن های اسلامی دانشجویی دانشگاه ها، ضمن تخریب کلیه اموال موجود، مهندس طبرزدی رییس این اتحادیه را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند...»

بر اساس همین گزارش «طبرزدی که با سرو صورت خون آلود و پانسمان شده با خبرنگار ما سخن می گفت پیرامون این حادثه اظهار داشت: ساعت ۱۴/۴۵ دقیقه یک گروه تقریباً چهل نفری که ظاهراً از انصار حزب الله بودند به دفتر اتحادیه حمله کردند و پس از قطع تلفن ها، با سلاح های سرد به افراد حاضر در دفتر که تعدادشان به ۸ نفر می رسید حمله کردند. طبرزدی گفت به نظر می رسد این عده پس از تجمع در مقابل دانشگاه صنعتی امیر کبیر و در پی تحریکات چند روز اخیر برخی از روزنامه ها به ما حمله ور شدند...»

• از سخنرانی سروش جلوگیری شد: بر اساس همین گزارش ها انصار حزب الله با تجمع در دانشگاه صنعتی امیر کبیر از سخنرانی دکتر سروش در مورد «جامعه مدنی» جلوگیری کردند. یورش مجدد چماق داران و چاقو کشان حزب الله و تشدید جو فشار باردیگر ماهیت استبدادی و ضد مردمی رژیم را به نمایش می گذارد.

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

ادامه مجیز گوئی ولایت فقیه ...

بسیاری از این نیروها چه حد و حدودی برای «مبارزه» خود در شرایط کنونی قایلند و در عین حال موید تفاوت چشمگیری است که میان خواست های وسیع و گسترده مردمی برای رها شدن از بندهای استبداد «ولایت فقیه» از یک سو و تمایل بخش اساسی نیروهای جناح های گوناگون حاکمیت برای حفظ اساس و پایه های «نظام» کنونی از سوی دیگر وجود دارد.

هاشمی رفسنجانی، رئیس مجلس تشخیص مصلحت رژیم، در سخنانی که روز چهارشنبه ۲۱ آبان ماه در حضور «مقامات کشوری و لشگری» بیان کرد در اظهار نظر پیرامون همین بحث ها در درون جامعه از جمله گفت: «اصل ولایت فقیه ضمانت بقای حاکمیت قرآن، کارگشا ترین سرمایه برای عبور و هدایت کاروان انقلاب از دوران دشوار تثبیت، جنگ و سازندگی، در ایران اسلامی بود...» و همچنین اضافه کرد: «ما به عنوان نیروهای انقلابی نظام، مسؤولان و سیاستوران انقلاب حقانیت بحث ولایت فقیه را واقعاً لمس کرده ایم و در مراحل گوناگون تاریخ نیم قرن اخیر نیز برای من خیلی روشن است که اصل ولایت کارگشا ترین سرمایه بود... تردیدی ندارم که اگر رهبری امام نبود انقلاب موفق نمی شد و گروه های انحرافی سکان انقلاب را به دست می گرفتند. اما امام باعث شد تا نتیجه و دست آوردهای انقلاب به دست مبارزان مسلمان بیفتد...»

در این سخنان رفسنجانی نکات حائز اهمیتی نهفته است که توجه به آنها جالب است. به گمان رفسنجانی اصل «ولایت فقیه» سرمایه ای است در دست «نیروهای مسلمان» که آنها توانسته اند با اتکاء به آن موقعیت خود را در این سال ها تحکیم کنند و از «افتادن انقلاب به دست گروه های انحرافی»، خصوصاً نیروهای چپ و دیگر نیروهای مردمی جلوگیری کنند و در واقع ۱۸ سال حکومت کنونی و ادامه آن را بیش از هر چیز مدیون اصل «ولایت» و اگر به عبارت روشن تر گفته باشیم استبداد مطلقه در میهن ما می داند، ما با این ارزیابی رفسنجانی موافقیم و از همین رو است که از مدتها پیش گفته ایم که کلید هرگونه تحول پایدار و دموکراتیک به سمت آزادی، استقرار جامعه مدنی و حاکمیت قانون نیز در طرد رژیم «ولایت فقیه» نهفته است.

در میان اظهار نظرهای دیگری که در این زمینه انجام گرفته است مواضع «عصر ما» که نماینده طیف دیگر فکری بخش هایی از حاکمیت است نیز حائز اهمیت است. «عصر ما» در شماره چهارشنبه ۱۴ آبان ماه خود در سرمقاله ای با عنوان «دو قطبی کاذب» ضمن دفاع از «قانون و تأکید بر قانونمندی نهادهای حکومتی» در مخالفت با نیروهای جناح رسالت از یک سو و سخنان طبرزدی از سوی دیگر و در دفاع از اصل وحدت نیروهای اسلامی می نویسد: «توصیه ما به نیروهای خط اول این است که اگر دلسوز نظام و مردم هستند و در ادعاهای خود صادقند باید بدانند که تنها ارائه یک تفسیر و قرائت منطقی و واقع بینانه از اصل ولایت فقیه مشکلات جامعه را حل خواهد کرد و سخن ما با نیروهای خط دوم نیز این است که اگر تنها به نفع مردم و جامعه فکر می کنند باید توجه داشته باشند که بدون وجود نهاد ولایت فقیه دموکراسی مطلوب جامعه اسلامی ما محقق نخواهد شد. در جامعه ما با وجود نهاد ولایت فقیه پتانسیل لازم برای دست یابی به دموکراسی و استقرار جامعه مدنی وجود دارد...»

بررسی این موضع گیری ها با سخنانی که بهزاد نبوی از چهره های سرشناس این گروه هفته ها پیش پیرامون عدم امکان رئیس جمهور برای ایجاد هرگونه تغییر بنیادین به دلیل وجود اهرم های قدرت در جاهای دیگری، بیان کرده بود، به وضوح نشان می دهد که با تند تر شدن آتش مبارزه و نزدیک تر شدن آن به ریشه های اساسی رژیم باردیگر «وحدت کلمه» نیروهای اسلامی بر منافع مردمی چربیده است و فریاد «وا اسلاما» در دفاع از استبداد، ارتجاع و فاجعه ای که آرمان های انقلاب بزرگ و مردمی میهن مان را قربانی منافع گروهی معینی کرده است، بلند گردیده است. ما بارها گفته ایم و باز هم تکرار می کنیم مجیز گوئی «ولایت فقیه» چیزی جز مجیز گوئی استبداد، ارتجاع و واپسگرایی نیست.

ادامه حاکمیت قانون از حرف تا عمل.

تصرف» و یا به عبارت روشن تر تجاوز ولی فقیه به حقوق مردم نهفته است، نمی توان حکومت قانون را، بدون از بین بردن ریشه های بی قانونی، برقرار کرد. در هفته های اخیر یورش چماق داران «انصار حزب الله» به مراسم ۱۳ آبان و ضرب و شتم دانشجویان شرکت کننده از جمله حرکتی بود که ماجرای آن به روزنامه های مجاز کشور راه نیافت. در این زمینه بیانیه «انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه تربیت معلم» بسیار افشاگرانه است. در زیر بخش هایی از آن را به اطلاع خوانندگان می رسانیم.

«این گروهک که متأسفانه نام مقدس انصار حزب الله را هم با خود یدک می کشد از قبل در محل برگزاری مراسم راه پیمایی (مقابل لانه جاسوسی) حضور بهم رسانده بود و از قرار معلوم قصد بهم زدن این مراسم عظیم را داشت که با هیبت غیر قابل وصف راهپیمایان مواجه شد و لذا تا پایان مراسم دم بر نیاوردند. اما بعد از آن افراد این گروه با سر دادن شعارهای بسیار زشت و توهین آمیز نسبت به مقامات محبوب و قانونی ملت ایران به طرف عده ای از دانشجویان حمله ور شدند بگونه ای که بر اثر حملات وحشیانه اینان عده ای از دانشجویان مسلمان و انقلابی را مورد شتم و ضرب قرار دادند و حتی افرادی از آنها را با سرودست خونین روانه بیمارستان نمودند و کار را تا جایی پیش بردند که فرد هدایت کننده این گروه ریختن خون دانشجویان را حلال نمودند و فریاد بر می آورد آنها را بزنید که ریختن خونشان حلال است و یا بطرف دانشجویانی که مورد ضرب و شتم قرار گرفته بودند فریاد می زدند که این بهای قانون مداری و آزادی خواهی شماست و کلمات و جملات سخیفی را بر زبان می آوردند که قلم از نوشتن آنها سخت شرمسار است. و در این حادثه تعدادی از دانشجویان دانشگاه تربیت معلم تهران نیز مورد ضرب و شتم و حتی روانه بیمارستان شدند... پشت سر همه این شیوه های مذموم توجیه دفاع از انقلاب، نظام و ولایت فقیه را قرار دادند و در آن ایام [دوران انتخابات] روشن شد که گردانندگان اصلی پشت پرده این گروهک جناح بازار و انحصار بود و این گروه برای آن جناح خوش خدمتی های بسیار نمودند که البته ملت شریف ایران به تمامی آن شیوه های ناپسند، غیر قانونی و حتی خلاف شرع پاسخ گفتند... از آنجا که یکی از شعارهای اصولی رئیس جمهور محترم جناب آقای خاتمی احترام به قانون و قانون مداری بوده و هست و جامعه ما از عدم تحقق کامل آن رنج می برد لذا از مسئولین محترم می خواهیم که از انجام حرکت های غیر قانونی این گروه فشار جلوگیری نمایند... ما تحرکات این گروهک را در راستای مخدوش نمودن اهداف و شعارهای رئیس جمهور محترم ارزیابی نموده که البته سرنخ آن را در دست جناح بازار و انحصار می بینیم و هشدار می دهیم چنانچه در آینده از اعمال غیر قانونی آنان جلوگیری به عمل نیاید و با آنها همانند تمامی گروه های دیگر برخورد نشود ما خود با همکاری مردم عزیز به صورت مستقیم با آنها برخورد خواهیم کرد برآستی حدیقف فعالیت های خشونت بار این گروهک کجاست و دیگر چه عمل خلاف قانون دیگری را باید مرتکب شوند که دست اندرکاران امنیتی مملکت از آنها جلوگیری به عمل آورند؟ چه قدرت نامرئی این گروهک را پشتیبانی می کند که کسی جلودار آن نیست؟ ... اسف انگیز تر آنکه این ضرب و شتم در حضور نیروهای انتظامی انجام می پذیرد و نه تنها در جهت جلوگیری اعمال زشت و ضد امنیتی آنها بر نمی آید که خود نیز با افرادی که در دفاع از خود بر می خیزند برخورد می نماید! ...»

واقعیت این است که در کوره مبارزه مردم به تجربه خود در می یابند که رژیم «ولایت فقیه» نه تنها پیام آنها را در دوم خرداد برای تغییر و طرد استبداد و خودکامگی نپذیرفته است بلکه مصمم است تا با توسل به انواع و اقسام شیوه ها و اهرم های نیرومند و تعیین کننده ای که در دست دارد، از جمله نیروهای انتظامی و سرکوبگر همان سیاست های و اعمال گذشته

برگزاری موفقیت آمیز کنگره حزب کمونیست عراق

در نامه مفصلی خطاب به کمیته مرکزی حزب توده ایران، رهبری حزب برادر، حزب کمونیست عراق، برگزاری کنگره ششم حزب را که در تابستان امسال در عراق برگزار گردید، اطلاع داده است. کنگره شعار مرکزی حزب را مبنی بر «بسیج تلاش ها برای برداشتن محاصره اقتصادی مردم، رهایی از رژیم دیکتاتوری، استقرار یک عراق متحد، فدرال و دموکراتیک» تصویب کرد». کنگره پس از بحث های مفصل، گزارش سیاسی را که در بردارنده تحلیل اوضاع سیاسی و تحولات عراق، منطقه عربی و جهان بود، به تصویب رساند.

کنگره پس از بحث در مورد بحران همه جانبه رژیم که نتیجه سیاسی آن، سیاست های ترور و سرکوب به عنوان ابزار ادامه حکومت می باشد و سیاست های شوینستی و عملکرد سکنارستی، «تقص حقوق بشر و عهدنامه های بین المللی در مورد حقوق مدنی و اجتماعی شهروندان» را محکوم کرد.

کنگره نیاز به بسیج احزاب و نیروهایی را که مخالف دیکتاتوری هستند به منظور اتحاد عمل آنان و موافقت روی یک برنامه عمل با هدف بسیج مردم برای رهایی از رژیم دیکتاتوری و دستیابی به یک پلورالیسم فدرال، مورد تأکید قرار داد. در این چارچوب کنگره «طرح میهنی و دموکراتیک حزب کمونیست عراق را که شامل وظایف فوری مبارزه در رابطه با برداشتن تحریم اقتصادی مردم، متحد کردن تلاش ها برای سرنگونی رژیم دیکتاتوری و نیز چشم انداز حزب برای آلترناتیو دموکراتیک و وظایفی که در پیش روی نیروهای میهنی و دموکراتیک برای حصول این آلترناتیو قرار دارد، تصویب کرد. در رابطه با کردستان، کنگره نیاز به تحکیم صلح و ثبات را مورد تأکید قرار داد و از دو حزب متخاصم خواست که خشونت و جنگ را، به مثابه راه حل اختلافات خود، رد کرده و به مذاکرات دموکراتیک با هدف آشتی ملی روی بیاورند. کنگره همچنین سندی در مورد مکانیزم روابط بین حزب کمونیست عراق و حزب کمونیست کردستان-عراق و نیز سند دیگری را در مورد ارزیابی تجربه پارتیزانی حزب طی سال های ۱۹۸۸-۱۹۷۹ مورد بررسی قرار داد.

«نمایندگان در طول بحث ها و بررسی های خود اعتماد عمیق خود به حزب، نقش سیاسی و، مبارزه خستگی ناپذیر آن ابراز کردند و تبعیت و هواداری خود را از وحدت آن مورد تأکید قرار دادند». نمایندگان کنگره به بحثی فعال در مورد مکانیزم های رابطه بین حزب کمونیست عراق و حزب کمونیست کردستان-عراق که منعکس کننده هواداری ریشه ای از استقلال عمل حزب کمونیست کردستان عراق در مورد مسایل کردستان بود، پرداختند و سندی را به تصویب رسانیدند.

کنگره همچنین نقش عامل خارجی در مبارزه علیه دیکتاتوری را مورد بحث قرار داد و خاطر نشان کرد که ضمن توجه به این عامل، نیروهای واقعی برای تغییر را باید نیروهای داخلی دانست. کنگره ضمن تکیه به اهمیت اساسی نیروهای داخلی برای دستیابی به امر تغییر متذکر شد که این امر نباید نافی ضرورت حمایت سیاسی و اخلاقی نیروهای خارجی از مبارزه نیروهای داخلی قلمداد شود. کنگره ادامه سیاست نوسازی و دموکراتیزه کردن حزب را با هدف تحکیم این پروسه و تبدیل آن به پدیده ای در همه عرصه های حیات حزب از امور درون حزبی و سیاست گذاری گرفته تا روابط با احزاب برادر و دوست در منطقه و جهان را مورد تأکید قرار داد.

کنگره گزارش کمیته مرکزی را مورد بحث و تدقیق قرار داده و عملکرد ارگان های رهبری حزب از کنگره پنجم را مورد ارزیابی قرار داد و پیشنهاداتی برای توسعه و غنی کردن آنها به تصویب رسانید. کنگره ششم حزب کمونیست عراق پس از تصویب نهایی اسناد برنامه و اساسنامه کار خود را با انتخاب کمیته مرکزی جدید پایان داد. کمیته مرکزی حزب کمونیست عراق به نوبه خود هیات سیاسی حزب را انتخاب و رفیق حمید مجید موسی را به عنوان دبیر خود مجدداً انتخاب کرد.

ادامه گزارش کنگره حزب کمونیست کوبا ...

سیا، بود. رفیق ارنستو چه گوارا، کمونیست مبارز آرژانتینی که در انقلاب کوبا نقش برجسته ای داشت به همراه رفقای همزمش در ۱۶ مهرماه سال، ۱۳۴۶ در پروسه تدارک قیام مسلحانه در بولیوی، به جنگ ارتش بولیوی افتاد و پس از شکنجه، هنگامی که بازجویان بولیویایی و آمریکایی از به زانو در آوردن او عاجز ماندند، اعدام گردید. اجساد چه گوارا و ۶ چریک همزمش امسال به کوبا بازپس داده شد. در روز ۱۴ مهرماه با پرده برداری از مجسمه چه گوارا در ساختمان وزارت خارجه کوبا مراسم بزرگداشت چه گوارا آغاز گردید. روبرتو روبانیا وزیر خارجه کوبا در این مراسم گفت: «ما مانند او همیشه و هر جا که هستیم برای پیروزی کار می کنیم و می جنگیم... این ادای احترام ما به «چه» چریک، به «چه» مبارز، به «چه» دیپلمات و به «چه» فرمانده و دوست می باشد».

در پایان کنگره، در ۱۸ مهرماه، کمیته مرکزی منتخب به همراه مردم کوبا طی مراسم باشکوهی به ارنستو «چه» گوارا ادای احترام کرد. پرزیدنت کاسترو و رانول کاسترو به همراه دیگر اعضاء هیات سیاسی جدید اولین گارد احترام را در مقابل تابوت های «چه» و ۶ رفیق همراهش تشکیل دادند. سپس کمیته مرکزی جدید در مقابل تابوت ها که در پرچم های کوبا، بولیوی و پرو پیچیده شده بودند و در پای بنای یادبود خوزه مارتی در کاخ انقلاب هاوانا قرار داده شده بودند، ادای احترام کرد. پس از مراسم ادای احترام مردم هاوانا در ۲۵ مهرماه، تابوت ها از همان مسیری که قیام کنندگان کوبایی در سال ۱۹۵۹ پیموده بودند به شهر سانتا کلارا برده شدند و طی مراسمی در آرامگاه آنان در میدان انقلاب شهر قرار گرفتند.

در سخنرانی ویژه ای رفیق فیدل کاسترو نسبت به شخصیت و مقام و سهم چه گوارا در انقلاب کوبا ادای احترام نمود: «ما نیامده ایم که از «چه» و همراهان قهرمانش خداحافظی کنیم. ما آمده ایم که به آنها خوش آمد بگوییم من به چه و افرادش به مثابه نیروهای پشتیبان به مثابه یک گردان مردان شکست ناپذیر که اینبار فقط شامل کوبایی ها نبود بلکه دیگر مردم آمریکای لاتین را در برداشت، که آمده بودند در کنار ما بجنگند و صفحات جدید تاریخ و افتخار را بنویسند، می نگریم... به موازات رشد بی عدالتی، استثمار، نابرابری، بیکاری، فقر، گرسنگی و بدبختی در جامعه انسانی ما، مقام او رشد می کند». کاسترو شجاعت فردی و شرف انقلابی چه را در مقابل عمل بزدلان، فرصت طلبان و خیانتکاران قرار داد و به تحسین از اراده فولادین او در مقابل کسانی که در انجام وظایف ضعف نشان می دهند، پرداخت. «چه یک کمونیست واقعی بود و اکنون نمونه و سرمشق انقلابیون و کمونیست ها است. در عملکردش پیگیر بود و همیشه به آنچه که خود موعظه می کرد عمل می نمود و همیشه از خود بیشتر از دیگران طلب می کرد».

«یک مبارز ممکن است بمیرد ولی ایده های او هرگز. آن عامل دولت ایالات متحده در آنجا هنگامی که «چه» زخمی شده بود و به اسارت در آمده بود چه می کرد؟ چرا آنها فکر می کردند که با کشتن او به موجودیت او به عنوان یک جنگنده پایان می دهند؟ امروز او در لاهیگوئورا نیست، او در هر جایی که مبارزه عادلانه ای وجود دارد، که باید از آن دفاع کرد، حضور دارد... جوانان، کودکان، مردان، زنان و پیرانی که او را می شناسند، مردم شرافتمند از هر قشری در سراسر جهان، او را تحسین می کنند».

«از تو متشکریم برای اینکه نیروی پشتیبان ما در این نبرد دشوار بودی، نبردی که ما با هدف حفاظت از ایده آل هایی که تو آن چنان برای آن سخت جنگیدی، برای اینکه انقلاب را، کشور را، دستاوردهای سوسیالیسم را و آن بخش از رویاهای بزرگی را که تو محترم می شمردی و اکنون به واقعیت پیوسته، نجات بدهی... تو می دانی که این سرزمین، سرزمین توست، این مردم، مردم تو هستند، این انقلاب انقلاب توست، پرچم سوسیالیسم هنوز با شرافت و سربلندی در اهتزاز است».

ادامه سرمایه خارجی فاتح آفرین...

طرح های سرمایه گذاری خارجی ۶ تا ۱۲ سال از معافیت مالیاتی برخوردار خواهند شد و بعد از این نیز مالیات متعلقه به آنها حداکثر ۱۰ درصد خواهد بود...» (روزنامه اطلاعات ۱۸ مهرماه ۱۳۷۶).

اجازه بازگشت انحصارها و سرمایه خارجی به ایران، آنهم با این شرایط اسارتبار بی شک گام تعیین کننده ای در جهت نابودی استقلال اقتصادی و در انتها استقلال سیاسی کشور است و اثرات مخرب آن در عرصه های گوناگون از جمله حرکت به سمت بنا کردن یک اقتصاد سالم متکی بر تولید ملی گسترده خواهد بود. پدیده عملکرد سرمایه خارجی در ایران پدیده تازه ای نیست عملکرد وسیع انحصارهای امپریالیستی در دوران ۲۵ ساله حکومت ستم شاهی نه تنها به رونق اقتصادی و صنعتی شدن ایران، آن طور که شاه مدعی بود منجر نشد، بلکه حاصل آن غارت وسیع منابع طبیعی ایران توسط سرمایه داران و انحصارهای خارجی بود. افزون بر این عملکرد مخرب سرمایه خارجی نه تنها در کشور ما که در گوشه و کنار جهان به وضوح روشن است و نمونه های بی شماری از آن را از آمریکای مرکزی و لاتین تا کشورهای آسیایی می توان مشاهده کرد.

ادعای اینکه با اتکاء به سرمایه خارجی می توان اقتصاد کشور را راه اندازی کرد، نه تنها با واقعیات تاریخ کشور ما و جهان معاصر همخوانی ندارد بلکه مغایر تمامی تجربه هایی است که در کشورهای دیگر جهان در سال های اخیر تجربه شده است. از نمونه های روشن چنین تجربیات فاجعه باری، از جمله مکزیک کشور همسایه آمریکا است که در سال های اخیر میلیاردها سرمایه خارجی، و ده ها انحصار آمریکایی در آن سرمایه گذاری کرده اند و حاصل آن برای مردم این کشور، فقر، محرومیت و ده ها میلیارد بدهی خارجی است که اقتصاد ملی این کشور را نابود کرده است. نمونه برزیل، شیلی، کلمبیا و... در این قاره از نمونه های مشابهی است که می توان صفحه ها راجع به آن نوشت. در آفریقا ده ها نمونه مشابه را می توان سراغ کرد و در خاورمیانه مصر از نمونه های جالب عملکرد سرمایه خارجی است که حاصل میلیاردها دلار سرمایه گذاری خارجی - آمریکایی در این کشور، رشد سرمایه داری وابسته داخلی و تشدید فقر و محرومیت توده های وسیع مردم است.

صدور سرمایه به جای کالا از ویژگی های سرمایه داری در دوران انحصاری آن است که از کشورهای عقب مانده و یا در حال توسعه به مثابه مستعمره ای برای رسیدن به حداکثر بهره وری و سود استفاده می کند. اساس این مکانیسم بر استفاده از نیروی کار ارزان محلی، اتکاء به قهر و سرکوب جنبش های کارگری محلی و ایجاد تار عنکبوتی مرئی و نامرئی از وابستگی است که در یک روند طولانی اقتصاد این کشورها را بیش از پیش ناتوان و وابسته می کند. حرکت رژیم جمهوری اسلامی برای احیای روابط اسارتبار دوران پیش از پیروزی انقلاب بهمن بی شک بیش از پیش به تولید داخلی که توان رقابت با شرکت های خارجی را نخواهد داشت لطمه خواهد زد. حاصل عملکرد سیاست های مورد نیاز سرمایه خارجی - انحصارهای سرمایه داری، و یا به عبارت دیگر سیاست تعدیل اقتصادی که در سال های اخیر توسط دولت رفسنجانی به قیمت فاجعه بار نابودی بیش از پیش تولید داخلی، بالا آوردن ده ها میلیارد بدهی و رشد بیکاری و محرومیت اقتصادی در جامعه به پیش برده شد، نمونه روشنی از ناهمخوانی این خواست ها با منافع ملی و مردمی کشور ما است.

در همان روزی که روزنامه های مجاز جمهوری اسلامی خبر تصویب این لایحه را در مجلس منتشر کردند، رسانه های گروهی خبر دادند که هیأت اعزامی صندوق بین المللی پول در تهران بصری برد. بر اساس گزارش روزنامه اطلاعات سرپرست هیأت اعزامی صندوق بین المللی پول «آرتونو فورتادو» در گفتگو با خبرنگاران داخلی یادآور شد که «در گزارش امسال صندوق بین المللی پول به سیاست های تجاری جمهوری اسلامی توجه ویژه خواهد شد». بر اساس همین گزارش فورتادو که برای تهیه گزارش صندوق بین المللی پول از وضعیت اقتصادی ایران به تهران آمده است «از موفقیت

های سیاست های اقتصادی ایران در مهار تورم و پرداخت دیون خارجی اظهار خشنودی کرد». به این مجموعه باید گزارش بسته شدن قراردادهای دوجانبه با انحصارهای نفتی برای استخراج نفت و گاز و مذاکره ایران با شرکت های خارجی به منظور جلب آنان برای سرمایه گذاری در مناطق آزاد تجاری را افزود تا تصویر روشن تری از ابعاد این سیاست ها و این روند به دست آید.

حزب توده ایران، در طول تاریخ ۵۶ ساله اش همواره با نفوذ بیگانگان، نابودی استقلال سیاسی - اقتصادی کشور و عملکرد آزاد و مخرب سرمایه و انحصارهای خارجی در ایران مبارزه کرده است. به گمان ما تصویب لایحه اخیر و حرکت دولت جدید برای آزاد گذاشتن دست سرمایه ها و انحصارهای خارجی برای بازگشت به ایران گامی است خلاف منافع ملی که باید با آن مقابله کرد. نتیجه این سیاست در دراز مدت برای میهن ما فاجعه بار خواهد بود و به عقب مانده نگاه داشتن ایران و وابستگی بیش از پیش آن به انحصارهای امپریالیستی خواهد انجامید. این حرکت که در درجه اول برای نجات دولت از بحران عمیق اقتصادی - مالی کنونی اتخاذ شده است، اگرچه ممکن است در کوتاه مدت به رونق کاذب اقتصادی منجر شود ولی با توجه به تمامی تجربیات موجود دیگر در طولانی مدت به تخریب تولید ملی، خصوصاً واحد های تولیدی کوچک، تشدید بیکاری و گسترش فقر و محرومیت در جامعه خواهد انجامید.

نابود کردن یکی از معدود دست آوردهای باقی مانده انقلاب توسط رژیم «ولایت فقیه» در میان گردوغبار شعار های تند «ضد امپریالیستی» و «ملی» در عین حال ابعاد خیانتی را نشان می دهد که سران رژیم «ولایت فقیه» به آرمان های انقلاب بزرگ مردم ما کرده و می کنند.

آتش سوزی در ذوب آهن اصفهان

بر اساس گزارش های رسیده از ایران در آبان ماه سال جاری در اثر آتش سوزی که در کارخانه ذوب آهن اصفهان، به دلیل عدم رعایت ایمنی از طرف مقام های مسؤول، رخ داد پنج نفر از کارگران به شدت آسیب دیدند. شدت جراحات وارده و سوختگی آن چنان زیاد بود که یکی از آنان به نام منصور حاجی عرب در دم جان سپرد. تاکنون دو نفر دیگر به نام های عسگر موسایی گله و شاهمرادی که سوختگی عمیقی داشتند جان خود را از دست داده اند. وضع یکی دیگر از کارگران نیز بسیار وخیم است. لازم به تذکر است که هیچیک از روزنامه های مجاز جمهوری اسلامی اقدام به درج این خبر نکردند. موضوع بی توجهی مدیریت کارخانه ها به امر ضوابط ایمنی از جمله مسایل کلیدی است که کارگران ایرانی با آن روبرو هستند. اگرچه در این زمینه آمار دقیق و قابل اتکایی وجود ندارد ولی سالیانه صدها کارگر ایرانی بر اثر عدم رعایت مسایل ایمنی در محل کار خود مجروح و یا کشته می شوند.

حوادث اخیر در معادن کشور در کنار ده ها گزارش پراکنده که اکثراً نیز در روزنامه های مجاز رژیم انتشار نمی یابند حکایت از ابعاد دشواری ها در این زمینه و بی توجهی کامل رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی دارد.

ادامه حاکمیت قانون از حرف تا عمل

را ادامه دهد. حوادث هفته های اخیر از یورش قوه قضائیه به دولت جدید تا یورش انصار حزب الله به مردم نشان می دهد که تحقق حکومت قانون تنها با شعار ممکن نیست و در شرایطی که کشور ما با آن دست بگریبان است تحقق این امر تنها از طریق حرکت سازمان یافته مستقیم توده ها و آمادگی آنان برای برخورد مستقیم با نیروهای سرکوبگر است که مرتجعان را می تواند به عقب نشینی وادار کند.

عراق در زیر منگنه ایالات متحده آمریکا

اقدامات ایالات متحده که به قصد به زانو در آوردن عراق در سال های اخیر ادامه داشته است، از اوایل آبان ماه ابعاد خطرناکی پیدا کرده و امکان برخورد نظامی بین نیروهای وابسته به ناتو و عراق جدی تر شده است. عراق در تلافی اقدامات آمریکا برای ادامه تحریم اقتصادی این کشور در ۱۱ آبان ماه اعلام کرد که اعضای آمریکایی هیأت بازرسی تسلیحاتی سازمان ملل جاسوس هستند و لذا حق شرکت در فعالیت های این هیأت را ندارند و خواستار خروج همه پرسنل آمریکایی هیأت از عراق شد. بغداد تاکید می کند که موضع خشن و غیر عادلانه ایالات متحده و شورای امنیت سازمان ملل این کشور را مجبور کرده است که تصمیم به منع شرکت پرسنل آمریکایی در کار هیأت بازرسی بگیرد.

در پی تصمیم عراق، ایالات متحده با ایجاد یک جو درگیری، تهدید به تنبیه عراق نموده است. ایالات متحده و بریتانیا، دو عضو اصلی ناتو، امکان عملیات نظامی علیه عراق را، در صورتی که ممنوعیت پرسنل آمریکایی منتفی نشود، مطرح نموده اند. بر خلاف شش سال پیش که ایالات متحده قادر بود ۳۵ کشور را در اقدامات نظامی خود علیه عراق شریک کند، تحریمات ایالات متحده عملاً فقط از سوی بریتانیا حمایت شده است. روسیه، فرانسه و چین در شورای امنیت خواستار یافتن راه حل دیپلماتیک و صلح آمیز برای این بحران شده اند و کشورهای لیگ عرب، موضع آمریکا را مورد انتقاد قرار داده اند. مصر و سوریه نیز که در ائتلاف ضد عراقی در سال ۱۹۹۱ شرکت داشتند، مخالفت خود را با حمله نظامی به عراق اعلام نموده اند. در صورت برخورد های نظامی بین عراق و نیروهای ناتو، ناو هواپیمابر نیمیتس و نیز ناوهای جنگی آمریکایی و انگلیسی که در آب های خلیج فارس می باشد و نیز جنگنده های آمریکایی و انگلیسی که در عربستان و ترکیه مستقر هستند، مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

بیماری «ببرهای اقتصادی» آسیا

بحران ارزی و اقتصادی کشورهای جنوب شرقی آسیا ادامه دارد و اقتصادهایی که تا چندی پیش به عنوان نمونه های موفق ترکیب سرمایه داری و دیکتاتوری سیاسی به کشورهای در حال توسعه معرفی می شدند یکی پس از دیگری به تنگی نفس حاد و مرگ آور دچار می شوند. به دنبال نوسانات شدید ارزی در بازار سهام هنگ کنگ که اثرات عمیقی در تمام بازارهای سهام جهان داشت، آینده اقتصادهای تایلند، اندونزی و تاجیکستان، زیر علامت سؤال قرار دارد. و خالت وضعیت اندونزی تا آنجا پیشرفته است که در ۱۱ آبان ماه بانک جهانی،

صندوق بین المللی پول و بانک توسعه آسیا به همراه ژاپن، سنگاپور، ایالات متحده و مالزی مجبور به تخصیص ۳۷ میلیارد دلار وام به این کشور شدند. در چند هفته اخیر رویه یک سوم قیمت خود را از دست داده است. اقدام سریع سرمایه داری جهانی برای جلوگیری از سقوط اقتصادی اندونزی با هدف تضمین پیروزی طرفداران حزب گلکار- حزب سوهارتو دیکتاتور حاکم- در انتخابات ریاست جمهوری که قرار است در اسفند ماه صورت بگیرد، انجام شده است. به درخواست بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در روز ۱۰ آبان ماه ۱۶ بانک اندونزی که اغلب تحت کنترل وابستگان و اطرافیان سوهارتو می باشد تعطیل گردیدند. دولت در مقابل وام ۳۷ میلیارد دلاری قبول کرده است که برخی مقررات انحصاری در رابطه با مواد غذایی عمده نظیر دانه های روغنی و گندم را ملغی کند.

اعتصاب عمومی در لبنان

اتحادیه های کارگری لبنان در مبارزه به خاطر افزایش دستمزد و مزایای بالاتر فراخوان یک اعتصاب عمومی یک روزه را، در ۲۲ آبان ماه، صادر کردند. انتظار می رود که ۳۵۰۰۰۰ کارگر عضو کنفدراسیون سراسری کارگران در اعتصاب عمومی یک روزه به منظور فشار به دولت برای سه برابر حداقل حقوق ماهانه و افزایش آن به ۳۰۰ لیره استرلینگ، برای دو برابر کردن حقوق بازنشستگی کارگران بخش خصوصی و مرتبط نمودن سطح دستمزدها با تورم و دیگر تقاضاهای اتحادیه های کارگری به یک اعتصاب نامحدود دست بزنند.

اعتصاب عمومی در یونان

در آخرین هفته مهرماه یک اعتصاب عمومی ۲۴ ساعته کارگری که توسط کنفدراسیون عمومی کارگران یونانی سازمان داده شده بود، منجر به توقف حیات اقتصادی در یونان شد. بانک ها و بسیاری از مغازه ها تمام روز بسته بودند و سیستم حمل و نقل برای چندین ساعت فلج شد. کارگران اعتصابی در سراسر کشور گردهمایی ها و تظاهرات در حمایت از خواست های خود مبنی بر دستمزدهای بالاتر، ۳۵ ساعت کار در هفته و مخالفت با هرگونه کاهش در مزایای تامین اجتماعی برگزار نمودند. اتحادیه کارمندان دولتی با دست زدن به یک اعتصاب ۴ ساعته در حمایت از فراخوان کنفدراسیون عمومی کارگران یونان موجب تعطیل کار وزارتخانه ها برای چندین ساعت شد. به دلیل دست از کار کشیدن کارمندان شرکت هواپیمایی المپیک و مسؤلان کنترل ترافیک هوایی، اکثر پروازها به تاخیر افتاد. مقارن با اعتصاب عمومی کارگران بخش انرژی برای ۴۸ ساعت دست از کار کشیدند. رهبران اتحادیه های کارگری گفتند که اعتصاب عمومی با مقبولیت ۷۰ درصد کارگران بخش عمومی و ۸۰ درصد کارگران بخش خصوصی موفقیت آمیز بوده است.

پیروزی نیروهای چپ در آرژانتین

پیروزی نیروهای متمایل به چپ در انتخابات مجلس کنگره آرژانتین در ۵ آبان ماه، آغاز «پایان دوره منمیس» (اشاره به کارلوس منم رییس جمهور پرونیست کشور) پس از ۱۰ سال حاکمیت را بشارت می دهد. گرچه دولت هنوز کنترل مجلس سنا را در دست دارد لیکن از دست دادن اکثریت در کنگره به این معنا است که دولت برای تصویب قوانین مجبور به جلب حمایت

احزاب کوچک منطقه ای خواهد بود. ترقی خواهان آرژانتین نتیجه انتخابات را رای اعتراض توده های مردم علیه بیکاری و فساد قلمداد کرده اند. پیروزی اتحاد چپ شامل حزب رادیکال و فرسپاسو، در شرایط فساد و وسعت یابنده و بیکاری توده ای حاصل شده است و مردم در انتظار اصلاحات پایه ای در این دو زمینه هستند. کارلوس آوارز، رهبر فرسپاسو، در حوزه انتخاباتی بوئنوس آیرس رقیب پرونیست خود را ۵۷٪ به ۱۸٪ شکست داد. او گفت: «مردم دیگر یک دولت متقلب را نمی خواهند. عصر مطلق گرایی دیگر به پایان رسیده است». مبارزه انتخاباتی اخیر پیش پرده ای است برای انتخابات بسیار با اهمیت ریاست جمهوری که قرار است در سال ۱۹۹۹ صورت بگیرد. نتایج انتخابات که معرف نظر مردم درباره کارنامه کارلوس منم و حزب پرونیست است از نظر دولت بسیار بدتر از آن بود که نظر سنجی های عمومی پیش بینی کرده بودند. وزیر کشور، کارلوس کوراج تایید کرد که «انتخاب کنندگان خواستار این بودند که مجلس نمایندگان را با اپوزیسیون تقویت کنند و این پیامی برای دولت است». فدریکو استورانی، کاندیدای پیروز حزب رادیکال نتیجه انتخابات را «پایان دوره منمیس» خواند. هرناندز میجیده از فعالان حقوق بشر، هیلدا جیجه دهولا، همسر استاندار منطقه بوئنوس آیرس را شکست داد. استاندار بوئنوس آیرس از کاندیداهای اصلی انتخابات ریاست جمهوری ۱۹۹۹ می باشد. هرناندز میجیده که پسر خود را در جریان حکومت نظامیان که منجر به ناپدید شدن هزاران مبارز ترقی خواه و چپ شد، از دست داد در سخنرانی پیروزی خود گفت که اتحاد چپ تضمین خواهد کرد که این دو ساله آخر حکومت منم «به سرعت سیری شود!».

تصفیه های اسلامی در ادارات دولتی

دولت بنیادگرایان اسلامی طالبان دست به اخراج وسیع کارمندان دولتی زده است. به گفته یک کارمند دولتی «آنها از هر وزارتخانه ۵۰-۴۰ نفر را اخراج کرده اند... آنها (طالبان) پرونده های استخدامی را بررسی می کنند و اگر کسی تشویق نامه و یا هرگونه تایید نامه ای در دوره خدمتش برای حسن انجام وظایفش در دورانی که کمونیست ها در قدرت بودند، دریافت کرده باشد، از کار اخراج می شوند». از زمان به قدرت رسیدن طالبان در کابل، کارمندان دولت فقط جزئی از حقوقشان را دریافت کرده اند، در صورتی که حقوق آنها از ۶ دلار تجاوز نمی کند.

در ادامه اقدامات تصفیه علیه مردم، دایره امر به معروف و نهی از منکر دولت اسلامی در ۱۳ آبان ماه اعلام کرد که گروه هایی را به خیابان ها گسیل می کند که موی کسانی را که روی پیشانی آنها می ریزد بتراشند. یکی از مسؤلان پلیس مذهبی طالبان گفت: «ما موهایی را که روی پیشانی ریخته باشد می تراشیم زیرا در موقع عبادت این موها مانع این است که پیشانی با زمین تماس پیدا کند و در واقع به شیطان اجازه می دهد بین شما و خدا قرار بگیرد». به موجب فرمان رسمی دولت طالبان آرایش موها به مدل انگلیسی و آمریکایی را قذف کرده است ولی مردم نمی دانند آرایش با مدل انگلیسی و یا آمریکایی دیگر چه مدلی است.

کنگره پنجم حزب کمونیست کوبا:

«ما به سوسیالیسم پشت نخواهیم کرد»

فیدل کاسترو دشمنی پیگیر آمریکا را که موجب ۲۰ مورد خرابکاری های اخیر بوده است محکوم نمود و یک گروه کوبایی های ضد انقلابی را که در میامی پایگاه دارند مسؤل بمب گذاری های پنج ماه

کنگره پنجم حزب کمونیست کوبا در سی امین سالگرد قتل چه گوارا، در ۱۶ مهرماه، در هاوانا افتتاح گردید. در سخنرانی افتتاحیه کنگره فیدل کاسترو، رهبر انقلابی کوبا، تعهد خود را به سوسیالیسم و ادامه سیاست هایی که بهبود اقتصاد کشور بدانها وابسته است، علی رغم تحریم اقتصادی خفه کننده و تنگ شونده ایالات متحده، اعلام نمود.

فیدل کاسترو خطاب به ۱۴۸۲ نماینده کنگره گفت که تحریم اقتصادی غلبه بر مشکلاتی را که به دنبال فروپاشی اتحاد شوروی بر سر راه زحمتکشان کوبا ایجاد شده است، مشکل کرده است. لیکن مردم کوبا در مقابل فشار آمریکا به زانو در نیامده اند بلکه با اتخاذ راه حل هایی که نشان از شرایط ویژه کشور دارد به مصاف با امپریالیسم آمریکا برخاسته اند.

در سخنرانی فیدل کاسترو که ۶ ساعت و ۴۳ دقیقه طول کشید او به بررسی جامع رخدادهای و روندهای دوران ۶ ساله گذشته از زمان کنگره قبلی حزب کمونیست کوبا در سال ۱۹۹۱ پرداخت. بخش عمده این سخنرانی به ارزیابی عملکرد حزب در تلاش برای پیشبرد اقتصادی کوبا تخصیص داشت. کاسترو گزارش داد که فروپاشی اتحاد شوروی و بلوک کشورهای سوسیالیستی شرق اروپا عرضه انرژی و مواد خام را که در چارچوب روابط برنامه ریزی شده کومکون صورت می گرفت، متوقف کرده و در عین حال کوبا را از دستیابی به بازارهای مطلوب برای کالاهایش محروم نمود. بخش تولیدی کوبا فلج شده و اقتصاد در بحرانی جدی فرو رفت.

رفیق کاسترو اضافه کرد که تولید ناخالص ملی در فاصله سال های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۴ به میزان ۳۴ درصد کاهش یافت. تنها با بکارگیری سیاست های جدید دولت، تحت رهبری حزب کمونیست بود که امکان معکوس نمودن روند سقوط اقتصادی ممکن گردید. در سال گذشته نوعی ثبات در اقتصاد ایجاد شده بود لیکن در سال جاری به دلیل تشدید تحریم اقتصادی که ناشی از اثرات اعمال قانون ارتجاعی هلمس- برتون در مجازات کمپانی هایی که با کوبا معامله می کنند می باشد، نرخ رشد اقتصادی کاهش یافته و حداکثر ۴ درصد خواهد بود. تولید ناخالص ملی کوبا در سال ۱۹۹۴ به میزان ۰/۷ درصد، در سال ۱۹۹۵ به میزان ۲/۵ درصد و در سال ۱۹۹۶ به میزان ۷/۸ درصد افزایش یافته بود. رفیق کاسترو در سخنرانی خود تصریح نمود که کوبا از «تمامی امکانات اقتصادی استفاده خواهد کرد و تمامی تجربیات را آزمایش خواهد نمود تا اینکه به تسلیم، به پشت پا زدن به سوسیالیسم و یا به انکار کردن دستاوردهای انقلاب منجر نشود». او سرمایه داری را به عنوان سیستمی که «به ماقبل تاریخ متعلق است و چیزی برای ارائه به بشریت ندارد» تصویر نمود و اضافه کرد که سرمایه داری نه تنها از نظر اخلاقی آینده ای ندارد بلکه آینده سیاسی و یا اقتصادی نیز ندارد. بخش مهمی از سخنرانی کاسترو بر لزوم وحدت ایدئولوژیک در قبال «جنگ تمام عیار ایدئولوژیک و سیاسی» ایالات متحده کشوری که «مصمم بر تصاحب مالکیت بر جهان است» علیه کوبا، اختصاص یافت. کاسترو در رابطه با دوران دشواری که کوبا طی سال های اخیر از سر گذرانده است گفت: «ما سیاست وعده خود را مبنی بر اینکه مقاومت می کنیم، می جنگیم و پیروز می شویم عملی می ساختیم حتی اگر مطلقاً تنها می ماندیم».

اخیر در هتل های هاوانا اعلام نمود. رهبر انقلاب کوبا گفت که همه کارشکنی ها از سوی ایالات متحده سازماندهی و حمایت شده است و خواست کوبا این است که واشنگتن حملاتی این چنینی را متوقف سازد. کنگره طی سه روز به بررسی سند ۴۹ صفحه ای «حزب وحدت، دموکراسی و حقوق بشری که ما از آن حمایت می کنیم» پرداخت. در طول بحث های قبل از کنگره ۶/۵ میلیون کوبایی در باره سند فوق نظر داده بودند. خوزه لوئیس رود ریگز، وزیر اقتصاد کوبا در طول کنگره کاملاً روشن کرد که علی رغم برخی اصلاحات اقتصادی ضرور برای ایجاد زمینه های رشد اقتصادی و بالابردن تولید ناخالص ملی، کوبا به کاهش نقش دولت در عرصه اقتصاد روی نخواهد آورد.

استبان لازو، سخنگوی حزب متذکر شد که کنگره «بر وحدت انقلابی کشور تأکید می کند». او اضافه کرد که اعضای حزب که مورد تهاجم ایالات متحده هستند باید از پس مصاف های جدید ایدئولوژیک مطرح به دلیل اصلاحات اقتصادی داخلی، نیز برآیند. او گفت: «کنگره برای کشور ما تاریخی خواهد بود. ما همیشه به سوی سوسیالیسم پیشروی خواهیم کرد، پیشروی به سوی یک جامعه کمونیستی، همانگونه که در قانون اساسی ما تشریح شده است».

زمان کنگره ششم حزب کمونیست کوبا مصادف با سی امین سالگرد قتل چه گوارا و چریک های همراهش توسط ارتش بولیوی، به دستور مستقیم

ادامه در ص ۵

کمک های مالی رسیده

۱۵۰ مارک

از طرف یک سرباز حزب

در راه کنگره:

۲۰۰ پوند

رفیق عرب

۳۳ پوند

رفیق ضاد

۳۲ پوند

رفیق مدرسه ای

۵۰ پوند

رفیق کارگر

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

18 November 1997

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany

2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

NAMEH MARDOM-NO:519

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

<http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm>

حساب بانکی ما:

نام
IRAN e. V.
شماره حساب
790020580
کد بانک
10050000
بانک
Berliner Sparkasse

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۳۲۴۱۶۲۷ - ۳۰ - ۴۹ -